PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

En naturens rikliga "gåva" är — Govan.

Sagda settlement är uteslutande befolkat av skandinaver, vilka tillförne hade prövat nybyggarelivets mödor i Minnesota samt där förskaffat sig medel och rik erfarenhet.

FÖR S. C. T. AV REIMAR REMIDAV.

Detta distrikt liksom det närliggande Strasbourg är även mycket bördigt och väluppodlat samt började bebyggas omkring 20 år sedan. Men skillnaden i dessa distrikts bebyggande ligger i att här kommo de flesta från Staterna samt medförde i flesta fall både pängar, redskap och husgeråd. Men likväl hade de många svårigheter att utstå. Distriktet är mycket lämpligt för nykomna skandinaver.

De flesta i detta settlement äro norskar, fast det finnes ett par eller tre svenska familjer. En av de mest framträdande figurerna där är Oscar Landström, vilken var både min värd och skjutskarl. Fastän född år 1871 i Cokato, Minn., är han likaså svensk som om hans vagga stått i gamla Sverige. Hans föräldrar voro från Rinna i Östergötland samt kommo till Amerika redan 1868 och fadern avled 1919 i den höga åldern av 84 år.

Unge Landström lämnade hemmet vid 15 års ålder med 50 cents i fickan. I sällskap hade han en kusin, som ägde 75 cents och en del "ginseng", som de sålde för $1.25 och på det viset fingo de just nog för biljett till Herman, Minn. Sedan dess arbetade han ibland hemma och ibland ute och 1893 övertog han vid 22 års ålder sin faders farm samt två år senare tog han homestead för att å detta hugga timmerstockar och därmed höll han på till 1900. I nov. 1905 begav sig L. jämte 4 andra till hans homested, som låg 45 mil från postkontor och butik och 90 mil till närmaste järnvägsstation. Vägen dit från hans hem var 350 mil och mestadels obanad samt tog 8 dagar. De byggde ett skjul med jordgolv och hötak. Det snöade och regnade, vadan huset betydligt läckte och den enda torra platsen var sängen, ty över densamma var taket litet bättre tack vare att det där var lappat med säckar. Han byggde en spis av stenar med plåt på tre sidor samt två grythål. Av husgeråd hade man gryta och stekpanna och kosten bestod av pannkakor och gröt plus orrar, av vilka det fanns en riklig mängd. Då gröten kokades hände ofta att jord från taket föll ned, men det var bara att röra hop den med gröten — så mycket kraftigare blev den. Då man blev våt fick man en i sänder torka kläderna vid spiseln. Ibland voro stövlarna så frusna, att man måste tina upp dem vid elden för att kunna draga av dem. Efter en månads vistelse där begav han sig hem och var då nästan utan pängar. Man lyckades skjuta en hjort och genom att ha två mål om dagen samt ligga med sina hästar i de stall man påträffade för att få pängarna att räcka. Efter åtta dagars färd var man hemma och en stor del av vägen måste de gå till fots för att ej frysa för mycket. L. gjorde tre eller fyra dylika resor. Även gick han till fots lika många gånger den 90 mil långa vägen till järnvägsstationen och från sitt homestead. En dag tillryggalade han hela 5 mil.

Under tiden 1900—03 höll han sig hemma på faderns farm samt satte upp ett slakteri. Men så fick han för sig att åter pröva nybyggarelivet och denna gång beslöt han sig för Canada. Den 9 maj 1904 kom han till Govan och slog sig ner på sitt homestead som han tagit 1903. Numera äger L. 1,320 acres land, 2 boningshus samt 2-3-andel i ett stort tegelblock. Det första huset i distriktet byggdes av honom och detsamma har flyttats två gånger, men har nu funnit en plats bredvid det hus, som han nu själv bebor i Govan. Hans boningshus ute på farmen byggdes 1916 samt är synnerligen modärnt och dessutom vackert, som synes av bilden. Det är försett med elektriskt ljus och värmeledning, vadan varmt vatten alltid finnes att tillgå. Väggarna i hans hus äro målade med de vackraste bilder från Florida och British Columbia — södern och norden.

Mr Landström är sedan 1898 i äktenskap förenad med Amanda Sundvall samt har med henne tre söner, av vilka en går vid jordbruksskolan i Saskatoon och en i högskolan, samt två döttrar, av vilka en är gift med Swan Lundin, vilken nu arrenderar hans farm, samt en som går i högskolan och troligen kommer att bliva lärarinna. Han har tvenne systrar i Minnesota.

Till vänster Oscar Landströms samt till höger Ed. Sortebergs farmhem i Govan.

Redan 1907 tog L. initiativet till kyrkobygge samt samlade pängar till en unionkyrka för distriktet, vilken sedan 1912 övertagits av den norska luth. frikyrkan därstädes. Själv tillhör han baptistförsamlingen i Strasbourg samt är där diakon och dessutom medlem av Centralkonferensens styrelse. Baptist har han varit i 26 år.

Det var han som tog initiativet till att man i distriktet började fira midsommarfester, fast denna vackra sed legat nere i 8 år och åter upptogs i sommar.

Vartannat år har han företagit en tripp till Staterna och har så rest över hela östra och största delen av västra kusten. Då han besökte Florida, såg han i Augustine därstädes det äldsta huset i U. S. — byggt år 1513 — samt det gamla spanska fortet å samma plats.

* * *

Som jag lovade i min artikel om midsommarfesten i Govan, skulle jag i dessa mina artiklar nämna, vad de old-timers då berättade. Jag har nämnt en del andra i mina föregående och nu blir det Landströms tur. Han talade om sina tre trippar. Den första var då han landade i Regina från Minnesota. Sällskapet måste stanna i Regina i fem dagar, ty Qu'Apelle dalen var översvämmad. Järnvägsvagnen med fraktgodset fick man lasta av två mil söder om Lumsden och sedan satte man ut efter häst med två lass på vardera 700 lbs. De första tre milen togo en hel dag och hästar och folk blevo överhöljda av mudd, innan de kommo fram till andra sidan dalen. I Craven tog man med sig timmer och på femte dagen anlände man till deras homestead. I sällskap hade L. Emil Sundvall samt tre snickare som följt med från Regina och vilka byggde hans första hus. Den första natten var mindre behaglig, ty man hann ju endast bygga ett skydd av ett räcke och timmer. Dessutotm regnade och snöande samt stormade det.

Men redan andra dagen begav man sig iväg till Strasbourg, som var 30 mil avlägset, och den enda kompass man hade var vinden och regnet. På kvällen kom man fram till postkontoret och dagen därpå bar det av till Craven, där man tog resten av timret och vände tillbaka till Govan. Hela trippen tog fem dagar. Efter en dags vila satte man åter ut till Lumsden för att möta familjerna, nämligen L:s hustru och två barn samt Sundvalls far och tre syskon plus tre a fyra till, däribland L:s onkel. Då sällskapet vände åter miste de vägen i mörkret samt måste gå på måfå. Slutligen sågo de ett hus i väster (nämligen det hus, som snickarna uppfört för L. under hans tripper). Hustrun bad L. att styra dit och L. trodde, att någon måst ha byggt ett hus under hans frånvaro. Men då han kom en halv mil från huset, kände han igen det som sitt eget. Huset var inom parentes sagt 16x26 fot och däri bodde en gång under några veckor ej mindre än 25 settlare, för vilka hans hustru bakade bröd.

Under sina nybyggardagar hjälpte L. många att söka land och han var den första att köra över Selim Creek och runt där fanns och finns fint farmland. Fast hans onkel fått en av de bästa landbitarna, sade han en dag: Vore jag i dina kläder bleve jag tokig. Du har fraktat hit allt, vad du äger och har, men jag har gudskelov bara min kappsäck. Här finns det inga vägar, bara buffalostigar, inga skolor och nga kyrkor och bara buffaloben. Det är 60 mil, om man vill ha en tändsticka eller en tobakspiugg.

På detta svarade Landström: "Vi ha fått det här landet för att uppodla det och vi få hoppas på framtiden". Men onkeln tog kappsäcken på ryggen och gick sin väg tillbaka till Staterna.

* * *

John Sundvall föddes 1848 i Åsby i Östergötland samt utvandrade 1877 till Cokato, Minn. Där farmade han i många år, tills han 1904 kom till Govan och där tog sig homestead. Han gifte sig 1875 med Kristina Carlsson, vilken avled 1889 samt hade med henne tre söner och två döttrar. Sönerna äro: den förut nämnde Emil, som med Landström var den första att komma till Govan; Oscar, som bor nära stationen Govan samt gift med en norska, född Haugen, samt Andrew, som har en farm på en halv sektion samt är gift med Ruth Carlson från Minnesota. Döttrarna äro mrs O. Landström samt mrs Christ Larsen.

* * *

P. J. Person föddes 1875 i Lillherrdal samt utvandrade 1903 till Amerika och vistades där i Minnesota och Nord Dakota. Till Govan distriktet kom han 1917 och tog sig homestead samt har sedan köpt en kvarts sektion. Han gifte sig 1908 med Kristina Tunold samt har med henne 6 barn. Han har 4 bröder, en syster samt sin mor i Nord Dakota.

* * *

Så komma vi till norskarna och jag börjar då med den stora Laknes familjen. Öldpappa för dem är O. K. Laknes, vilken dock tråkigt nog var bortrest, då jag var där. Han kom till Govan 1904 samt äger där land och har en affär för farmredskap. Han har en son, Christen Laknes, gift med Bella Leland, samt fem döttrar, nämligen mrs Gunnar Laknes, mrs John French, mrs Ed. Sorteberg, mrs Arnt Clausen, mrs Ole Sather samt miss Borgel Laknes.

Gunnar Laknes föddes 1875 i Hallingdal samt kom 1898 till Minnesota, där han farmade, tills han 1904 slog sig ner i Govan och tog homestead samt senare köpte en sektion. Han är gift med Maria Laknes, dotter till O. K. Laknes, samt har med henne sex barn. Hans bröder äro Erik, Thorvald, Oluf, George och Christian. Han besökte Norge 1910—11. Då jag träffade honom, råkade han nämna att han hade sin moster i Sverige och eget nog råkade jag känna henne. Hennes familj och min familj bodde nämligen mitt emot varandra i en norrlandsstad i flera år och jag var skolkamrat med hennes söner. Så liten är världen!

Oluf Laknes föddes 1882 samt kom till Minnesota 1901 och 1905 till Govan, där han tog homestead och sedan köpt tre kvarts sektioner. Han är gift med Olga Wold och har med henne två barn. Norge besökte han 1910 och 1920.

Geo Laknes föddes 1890 samt kom direkt till Govan 1910. Först tog han homestead, som han sålt och sedan köpt en halv sektion. Han gifte sig 1919 med Bertina Slind och har med henne två barn.

Thorvald Laknes föddes 1884 och emigrerade 1902 samt ko mförst till Minnesota. Han anlände 1904 till Govan och tog där homestead och har sedan köpt tre kvarts sektioner. Han gifte sig 1923 med Mabel Olson norra Alberta. Norge har han sedan dess besökt två gånger, nämligen 1914 och 1920.

Erik Laknes föddes 1878 samt kom direkt till Govan 1917 och tog sig homestead, som han sålt och sedan köpt fem kvarts sektioner land. Han är sekreterare inom den norska luth. friförsamlingen i Govan, vilken betjänas av pastor Wangen i Bulyea.

* * *

Ed. Sorteberg, vilken jag ock gästade och vilken också var vänlig nog att taga mig runt en dag, föddes 1881 i Krödsherrud i Buskeruds amt samt utvandrade 1901 till Iowa och kom 1904 till Govan, där han tog homestead och sedan köpt en sektion. Sitt nuvarande fina hus, som synes å bilden, byggde han 1919 och det är försett med elektriskt ljus, radiatorvärme etc. Även han har låtit samma målare som Landström använde pryda sina väggar, fast hos honom äro motiven från gamla Norge samt British Columbia. Han gifte sig 1913 med Theodora Laknes, dotter till O. K. Laknes, och har med henne fem barn. Han har en bror, som arbetar för sig, en i Minnesota samt en bror och fyra systrar i Norge. Sorteberg anmärkte på midsommarfesten i Govan, att då han i juni 1904 anlände dit, så kom han upp i en immigrationsvagn, som leddes av Swenson-Brun. Anlända till Lumsden hölls familjen i karantän i 6 veckor — så det såg ju litet motigt ut i början.

* * *

I sammanhang med mr Sorteberg bör nämnas att han är ordförande för Hallingelaget av Canada, som organiserades 1916 och som skall ha cirka 100 medlemmar. Laget har haft tre "stemmer", vilka varit mycket väl besökta, men på sista tiden har verksamheten liksom legat nere. Men vi hoppas att Nordfjordlagets stämma i år åter skall rycka upp dem.

* * *

Erik Odelien föddes 1879 i Hallingdal samt kom 1903 till Minnesota och 1907 styrde han kosan till Canada samt hamnade i Southey, Sask., där han tog homestead. Här liksom i Minnesota farmade han på sommaren och var skräddare på vintern. År 1923 kom han till Govan samt satte upp egen skrädderiverkstad. I sammanhang därmed vilja vi hänvisa till hans annons i detta nummer samt uppmana skandinaverna att bruka sig av hans tjänster. Odelien gifte sig 1903 med Sunev Solemslien samt har med henne två söner och sex döttrar, av vilka en är gift med Hans Dyna.

* * *

John Floth föddes 1864 i Trondhjemstrakten samt utvandrade 1888 till Minnesota och där stannade han ända till 1906 då han kom till Govan och där tog homestead. Mr Floth är ombud för Norröna och vi hoppas att hans landsmän understödja honom både med gamla och nya prenumerationer.

* * *

O. Talberg föddes 1850 i Aalesund samt emigrerade 1879 från Norge till Amerika och Travers county i Minnesota, där han slog sig på farmning. Till Canada och Govan kom han 1904 samt tog sig homestead och har sedan köpt ytterligare en kvarts sektion land.

* * *

Ole Sather föddes 1884 i Trondhjem samt kom 1911 direkt till Govan och köpte sig en halv sektion land. Han är gift med Mabel Laknes, dotter till O. K. Laknes, och har med henne fyra barn.

* * *

Erik Thoen föddes 1885 i Hallingdal samt utvandrade 1903 och kom först till Minnesota och därefter till Dakota. Året därpå eller 1904 slog han sig ner i Govan och tog homestead samt köpte senare en kvarts sektion. Han är gift med Berta Anderson från Nokomis, Sask., samt har med henne två barn. Han har bröderna Ole och Nels i Govan samt en i Waycount.

* * *

Alb. Hanson föddes 1884 i Gudbrandsdalen samt utvandrade 1904 och kom till Wisconsin. Efter två år begav han sig till Govan och tog homestead samt har sedan köpt en halv sektion. Han är sedan 1917 gift med Signe Brun från Hedemarken och har med henne två barn. Han har efter hitkomsten besökt Norge två gånger, nämligen 1912 och 1916.

* * *

Anton Hanslien föddes 1876 i Gudbrandsdalen samt lämnade 1903 Norge och kom till Minnesota. Till Govan anlände han 1906 och tog homestead samt har senare köpt tre kvarts sektioner. Äktenskap ingick han år 1898 med Ingeborg Larson samt har med henne sju barn. En dotter är gift med Halvor Orpen i Alberta. Mrs H. har tre bröder, nämligen Ivar i Govan samt två på annan plats i Saskatchewan.

* * *

Tom Gredung föddes 1881 i Nordfjord samt utvandrade 1900 och kom till Minnesota. Efter sju år eller år 1907 finna vi honom i Govan, där han tog homestead och sedan köpt en halv sektion. Han äktade 1905 Ragnhild Lunde från Nordfjord. Han har brodern Anton i B. C.

* * *

Christ Orpen föddes 1877 i Krödsherrud samt kom 1906 direkt till Govan och tog homestead samt köpte längre fram en halv sektion. Äktaförbund knöt han 1920 med Ragna Vinna från sin egen hemort och har med henne ett barn. Han har en broder i Glenden, Alta. År 1919 gjorde han ett besök i Norge.

* * *

George Haugen emigrerade 1906 fr. Norge till Amerika och Nord Dakota och påföljande år slog han sig ner i Govan och tog homestead samt har sedan utökat det med köp av en kvarts sektion. Han har varit gift två gånger samt har i bägge giftena sammanlagt 14 barn.

Sonen, Ivar Haugen, föddes 1889 i Inderssogn samt utvandrade före fadern till Nord Dakota eller 1904 samt kom liksom fadern till Govan 1907 och tog först homestead, men sålde detsamma och köpte en halv sektion. Sedan 1915 är han gift med Elin Kvam från Sogn samt har med henne fem barn. Han har en bror i Osage, Sask., som är gift med en svenska och av systrarna äro två gifta med svenskar, nämligen mrs Oscar Sundvall i Govan och mrs Severine Rosen i Seattle.

* * *

Arnt Clausen föddes 1884 i Minnesota och hans föräldrar voro från Telemarken. Till Govan kom han 1905 och tog homestead samt har köpt en kvarts sektion. Han är gift med Amanda Laknes, dotter till O. K. Laknes samt har med henne fem barn. Han har fyra bröder i Canada och en i Norge samt två systrar, av vilken en är sjuksköterska i Minneapolis.

* * *

Andrew Dock föddes 1876 i Hallingdal samt kom direkt till Govan 1904 och tog homestead, som han sålde år 1918 och har sedan dess utfört diverse arbeten. Sedan 1913 är han gift med Kari Lien från sin hemort samt har med henne fem barn.

* * *

Det var alla jag råkade träffa, då jag befann mig i Govan. Hade tid och omständigheter det medgivit, så hade jag åtminstone besökt alla våra prenumeranter, men jag tror ej jag hoppade över så värst många. Tur nog träffade jag ytterligare fem norskar vid Nordfjordstämman i Bulyea och de voro:

G. O. Undseth föddes 1869 i övre Rendalen samt utvandrade 1893 till Amerika och Minnesota, där han stannade i 11 år samt 1904 kom till Govan och tog homestead samt har sedermera köpt en halv sektion. Sedan 1915 är han gift med Gina Pederson från sin hemtrakt samt har med henne fem barn. Hans två bröder, John och Olof Glomlien, bo i Govan och så har han en bror i Coronation, Alta. Han besökte Norge år 1911 samt under utställningen i Kristiania 1914—1915.

* * *

John Glomlien föddes 1871 å samma plats som brodern härovan samt kom 1890 till Minnesota och 1904 till Govan, där han 1903 tagit homestead, som han utökat med köp av en kvarts sektion. Han vistades hemma i Norge i två år under tiden 1919—1921.

* * *

Så ha vi till sist bröderna Tumold, av vilka en heter John och två Amund och den enda skillnaden man har på de två senare är, att den ena är mycket lång. De ha två systrar — mrs P. J. Person och Elin Tunold. John kom 1896 till Staterna samt 1904 till Govan samt är sedan 1912 gift med Torine Sandvik från Nordfjord och har med henne fyra barn.

Amund föddes 1881 i Nordfjord (nu minns jag ej om det var den korta eller den långa, men det ha de ju själva reda på) samt utvandrade år 1901 till Amerika och Minnesota. Jämte sin bror John, Martin Masters och John Glohuen kom han 1904 till Govan och tog homestead samt har sedan köpt tre kvarts sektioner. Sina homestead hade de tagit 1903 och de voro de första skandinaver att taga homesteads i Govan. Under tiden 1911—13 vistades han två år i Norge. Den andra brodern med namnet Amund kom till Govan först 1913.

* * *

De tre första invandringarna till Govan skedde med korta mellanrum. Först kommo, som nämnts förut, Oscar Landström och Emil Sundvall samt deras familjer. Ungefär 3 veckor efter deras ankomst anlände ungefär ett halft dussin norskar från Minnesota, vilka Landström träffade i Regina, då han var där för att hämta sin familj. Dessa norskar byggde på gammalt nordmannavis en stor vikingabåt i Lumsden samt satte sedan ut på Long Lake, som är 60 mil lång, samt landade 12 mil väster om Govan. Segel fingo de genom att bruka sina tältdukar — det heter ju: bättre brödlös än rådlös. Båten var lastad med proviant, husgeråd etc. I denna båt kommo Johan Swenson-Brun, Thorvald Laknes, två bröder Gredung samt två bröder Tunold.

En vecka efter denna andra "laddning" kom en annan skara norskar från Minnesota via Lumsden.

Settlementen i Govan samt de i min föregående artikel beskrivna settlementen i Strasbourg och Bulyea ha en sak gemensam och detta en mycket vacker. Runt de flesta farmhemmen äro i vanliga fall stora häckar planterade, vilket ej allenast tjuser ögat utan ock har sin stora praktiska betydelse. För övrigt är terrängen i alla tre ganska kuperad och trakterna äro rika på skogsdungar. Alla tre settlementen kunna mottaga ännu många skandinaver att där bygga och bo och skapa sina hem.

* * *

Vad nästa artikel kommer att handla om vet jag ej. Men om intet kommer emellan, ämnar jag inom kort starta ut på en riktig långtur samt gå till Vancouver via Regina samt över Moose Jaw och Swift Current, därvid tagande in settlement söder därom. Därifrån till Calgary, Banff, Revelstoke, Kamloops och Hammond m. fl. platser.

Då ni begagnar Wilson's Fluggångare — läs alltid bruksanvisningen noga och följ den noggrant. Den bästa av alla fluggångare. 10c paket hos alla matvaru- och diversehandlare.

KYSSEN.

Ett nyligen avlidit orginal har efterlämnat sig en sällsam statistik. Han har haft den idén att anteckna, huru många kyssar han under loppet av 20 år växlat med sin hustru.

Under det första året av deres äktenskap nådde kyssarna det kolossala antalet av 36,500, vilket alltså vill säga 100 kyssar om dagen.

Under det andra året förminskades antalet till hälvten. Under det tredje året var medeltalet 10 pr dag. Efter 5 års förlopp växlades blott 2 kyssar om dagen, godmorgon- och godnattkyssen. Senare kysste äkta makarna blott då och då varandra.

Det är det skönas öde här på jorden.

EXCEMA Du experimenterar icke då du begagnar Dr. Chase's Ointment för Excema och hudirriteringar. Det ger lindring omedelbart och läker huden. Fri burk av Dr Chase's Ointment erhålles fritt på begäran, om ni nämner denna tidning och tillsänder oss ett 2-cents-frimärke. 60c per burk; till salu hos alla handlare eller Edmanson, Bates & Co., Limited, Toronto.

Mönstertidningen.

Av Ivan Oljelund.

Samuel Frid var ung, ädel och människoälskande samt sin faders ende son.

— Samuel, sade gamle vite gubben Frid på sonens tjugonde födelsedag, det är tid att du går ut i livet. Se här, tag detta lumpna guld, tio tusen kronor, och gack ut i världen, min son. Bygg på ditt ädla hjärtas grund och bliv en man, om vilken människorna säger till varandra: se Samuel, han adlar livet och är oss en ögonfägnad.

Samuel tackade ömt sin far, tog friheten och guldet och drog med de bästa föresatser ut i världen.

Redan samma dag köpte han en tidning för att vinna upplysning om var en ledig plats i livet var att finna åt en ung, ädel yngling och tio tusen kronor. Tidningen var stor och tolvsidig. Han läste första sidans rubriker: "Självmord", "Fall till döds", "Våldtäcktsbrott", "Fyra drunknade". "Ohygglig...." Bestört skyndade sig den ädle Samuel att vända om bladet och hans bedrövade blick stötte på "Grym misshandel" på andra sidan. Strax intill stod det med fet stil som sög till sig blicken: "Sonen stack ihjäl fadern." "Rymmer med kassa". "Dömd bedragare." "Uppskakande kärleksdrama, mannen död, kvinnan vansinnig." "Ett gott kap av polisen". "En snygg...." Men händer det då ingenting gott här i världen, frågade sig den människoälskande Samuel häpen och bedrövad. Om mänskligheten verkligen är så ond som det vill synas av denna tidning, hur mycket sämre måste den dock icke bli av att dagligen spegla sig i ondska. Varför talar inte tidningen om de goda gärningarna?

Kommen på dessa allvarliga tankar slog han sig ned vid ett bord i en närbelägen friluftsrestaurang och begärde saft och vatten samt stadens tidningar. Sedan han funnit dem väsentligt lika Den tolvsidiga, läste han på fjärde sidan en uppsats om det allmänna moraliska förfallet och den osedliga litteraturen, vek upp och stötte på sjätte sidan mot en fyrspaltrubricerad redogörelse över ett nyligen inträffat mord. Tidningen gav en rekonstruerad bild av mordhändelsen och återgav ett synnerligen lyckat foto av mordvapnet, en köttyxa. Och beskrivningen slutade med ett löfte, att i nästa nummer redogöra för olika skallars hårdhet och motståndskapacitet gentemot ett ordinärt yxhugg.

Samuel rös av olust; och han hade glömt varför han köpte tidningen.

Men i hans sorgsna medvetande föddes en ny tanke: han skulle utge en mönstertidning! Den skall innehålla allt gott jag vet om människorna, tänkte Samuel i plötslig klarhet. Jag skall skapa en ny journalistik, och det skall bli mitt livsverk!

* * *

Kort tid därefter kom Människovännen ut, och Samuel Frid var tidningens redaktör.

Förutom allvarliga artiklar, burna av ädlaste människokärlek, innehöll den flera notiser om obemärkta små kärleksverk och omförmälde smärre smådrag från kampen mellan gott och ont. Allt fint, vackert och ädelt, som hände i tysthet, sökte Samuel samla vetskap om och berätta i sin tidning, människorna till tröst och glädje.

Tidningen fick en glänsande framgång, ty man tog honom först för en sällsynt fin och överdådig humorist. Men så småningom fingo de ansvarskännande tidningarna ögonen upp för Samuels stränga allvar. Den allmänna moralen hotade att på ett oroväckande sätt förbättras, intresset för mord och osedlighet slappnade; Samuel måste slås ned, Människovännen mördas och publikens lystenhet hållas vid makt.

* * *

Alla andra tidningar steg nu fram och slogo även var sitt slag. Och Människovännen vacklade.

Och när den ädle Samuel satt vid sitt glas saft och vatten pekade människorna på honom, viskade sinsemellan och sade: Se, Samuel, den stackars reformatorn.

— Den stackars.....?

— Ja, han är ju inte riktig.

— Aha....

Men en kväll råkade han höra viskningarna och då blev hans hjärta hårt och hans sinne bittert. Och han reste sig som förvandlad och sade till sig själv: nu är jag inte längre Samuel Frid utan mitt namn är Strid. Och han gick hem och begravde efter stor strid med sig själv Människovännen och sina förhoppningar.

* * *

Den tolvsidiga slog första slaget. Det krossade vinjetten. "Människovännen!" Som om man skulle behöva predika människovänlighet, när vi själva äro människor. Älskar inte envar sig själv? Jo, det är ju naturligt. Ned med människovännen!

Kort tid därefter kom Den Blodiga Turken ut, och tidningens redaktör var S. Strid.

I en inledande artikel hölls en giftig vidräkning med en stackars yngling, som för kort tid sedan velat truga på världen en tidning med namnet Människovännen. Lyckligtvis gick den galne ynglingens projekt i stöpet. Den blodiga turken ville vara en sund tidning, sade den själv. Och den innehöll de förträffligaste och färskaste nyheter. Alla mord och grövre brott voro alfabetiskt inrubricerade, så att den ärade läsaren med lätthet skulle kunna igenfinna ett dubbelmord, ett tsartigt våldtäcktsbrott eller ett simpelt rånmord. Och tidningen sade sig ha mycket fin-fina förbindelser i polis- och länsmanskretsar och trodde sig därför kunna med säkerhet leverera åtminstone ett bättre mord i veckan. Åt den skönlitterära avdelningen skulle största omsorg ägnas. Man hade liggande en roman med titeln "Det tittande liket eller kärlek i likkistan". Allt annat att förtiga.

Den blodiga turken blev en succés i pressens annaler. T. o. m. Den tolvsidiga fann sig av prenumerantskäl nödsakad att stiga fram och med en sur min hälsa den "välkommen som en stark pelare i den tredje statsmakten." Ah, det är en mönstertidning, sade restaurangpubliken. Spännande och intressant, sade folket. Dynga sade ett gudsförgätet huvud. Grotesk satir, medveten överdrift, genmälde någon. Betvivlas; spekulation, gendrev skeptikern.

Men åtgång och framgång det hade den.

Och slutligen blev den blodiga turken gammal och fet och födde den gälla trumpeten, kort därefter Lögnhalsen samt en välartad och söndagsskolesöt veckotidskrift Fråga-mig-om-allt.

Och även Samuel blev gammal och dog till slut av obotligt människoförakt.

Hon: — Jag arma människa, jag var allt ett höns när jag gifte mig med dig.

Han: — Ja, någon kyckling var du i alla fall inte.

I morgonväkten. — Vart ska du gå så här tidigt?

— Till tandläkar'n och få plomberat.

— Ja, ja, morgonstund har guld i mun.

Dr. Thomas Eclectric Olja för människor och djur.

UTI ÖVER 60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, Få det äkta PRIS 35c. överallt. SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.

LAKE SIDE ICE CREAM PARLOR.
Kenora, Ont.
Är den plats, varest ni alltid kan få en svalkande dryck samt god ice cream. Alltid god sortering av frukt, tobak, cigarrer och cigaretter samt god konfekt.
Svensk uppassning.
A. HÅKANSON.

Upparbetad farm till salu
160 acre, gott hus, ladugård och härbärge av timmer, hönshus, god brunn — 10 fot djup — lätt svartmylla, 45 acres insådda och 70 acres färdiga för plogen. Pris 18 per acre. Belägen 5½ mil öst om den nya C. P. R. järnvägen norr om Wadena. Tillskriv
W. E. JENKINS
Box 205, Wadena, Sask.

Privat tel. Sh. 5736; Kontor A4963
Skandinavisk Advokat
W. J. LINDAL, B.A., L.L.B.
Jurist, Solicitör, etc.
Lärare Manitoba Law School.
No. 3 Home Investment Bldg.

J. A. MACMILLAN, LL.B.
BARRISTER, SOLICITOR, NOTARY ETC.
WADENA SASK.

SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGSBYRÅ
giver GRATIS upplysningar om förhållandena för farmarbetare, hantverks- och industriarbetare, arbetsförtjänster, lediga platser, platser som önskas, land till salu, priser på land, fritt homesteadland etc. etc.
Förfrågningar från Sverige och Förenta Staterna besvaras av
Svenska Canada-Tidningens Upplysningsbyrå
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Doyle, Costigan & Co.
Advokater, juridiska ombud, notarier, etc.
345 Somerset Bldg., Portage Ave. Winnipeg, Man. Phone A1813